

העם

הגכה בלתי צנויה

קבוצת חיילים קיבלה לידה את הלפיד, יצאה לזרחה למירון. הרב הראשי הסביר את מהותו של ל"ג בעומר בהיסטוריה ה- יהודית. בטקס צבאי חונג עוד הג מחגי ישראל.

כמה ימים לפני כן ישבו מאות הסטודנטים של האוניברסיטה העברית, האזינו ל- דבריו של בוגר אוניברסיטה מפורסם, שטרם סיים את עבודת הדוקטור שלו. רב-אלוף יגאל ירון דיבר על המגמה הצבאית אשר צה"ל מבקש להנהיגה בבתי-הספר התיכוניים. ההגבה היתה בלתי צפויה: סגל התלמידים של האוניברסיטה העברית, שהיה פעם לב ההגנה הירושלמית ושהוציא מתוכו את 35 גיבורי השיירה לגוש עציון, התיתס ברובו המכריע בשלילה לרעיון.

מעבר לדוברי הויכוח ההרפיים התב'טה -טאלה המטילה את ציה על כל אורח במדינה: האם מצבה הנוכחי של מדינת ישראל, העלול להימשך, זר שלם, הוא מצב מלחמה או מצב של שלום?

אם יוגדר המצב כמצב מלחמה, כפי שביקט לעשות זאת הרמטכל, הרי שמוצדק לא רק קיומו של משטר דיקטטורי פוטנציאלי, במעטה של חוקי חרום, אלא שגם אופי החינוך הניתן לילד יהפוך את יושבי המדינה יותר ויותר לעם צבאי, בדומה לגרמנים וליפאנים. אולם אם מצב שלום הוא, הרי שיש לתת מעמד נורמלי לצבא, לבטל את פולחן הגנשק מבלי לבטל את כושר ההגנה של המדינה.

מדיניות

ישראל. שדה הקרב

אורחי ישראל התרגלו זה מכבר לרעיון שהם חיים באזור סכר הנתון לפורענות ומלחמת העולם השנישית. אולם לא עלה על דעתם מעולם שארץ זו עלולה לשמש שדה הקרב המכריע במלחמה, בצניעותם הסתפקו במעמד של שדה קרב צדדי, חסר השכיבות לעומת שדה הקרב המכריע באירופה.

השבוע התפוצצה פצצה שניפצה אשליות אלה לרסיסים, בישרה התפתחות העלולה לנפץ לרסיסים את הארץ כולה. הכפצה הוטלה על עליזי ויליאם פסטלה, ראש המיבצעים של צי ארצות-הברית, ארץ נה ממלא הצי מקום נכבד וחשוב יותר מאשר חיל-היבשה. פלישה לתוך הבטן. אמר האדמירל בדו"ח סודי, שפורסם בעיון צרפתי וטעל אף כל ההכחשות אין ספק שהוא אמיתי: במלחמת העולם השלישית תהיה אירופה ה- מערבית אבודה, ושום מאמץ אפשרי של מטה הגנרל אייזנהאור לא יציל אותה מגורל זה. כוח המגן האמריקאי ייסוג לאפריקה הצפונית, ושם יערך לקרב הגנה בחסות הים התיכון, בו ישלט הצי האמריקאי.

לפי תכנית זו יע-ור קו ההגנה האמריקאי העיקרי לאורך הרי תורכיה ופרס, וקו ההגנה השני יעבור, מן הסתם, ליד תעלת סואץ - הקו הנוח ביותר להגנה במרחב כולו, (מאחר שהוא קצר ושוכן מאחורי מדבר סיני). הקרב העיקרי של המלחמה כולה עלול להיערך בין שני קוים אלה - בשטח סוריה, עיראק, הירדן וישראל. ואם יפול המרחב, תהיה מטרת האיסטרטגיה האמריקאית לכבוש שו חרה: כדי להפכו לבסיס עיקרי לפלישה לתוך הבטן של ברית-המועצות.

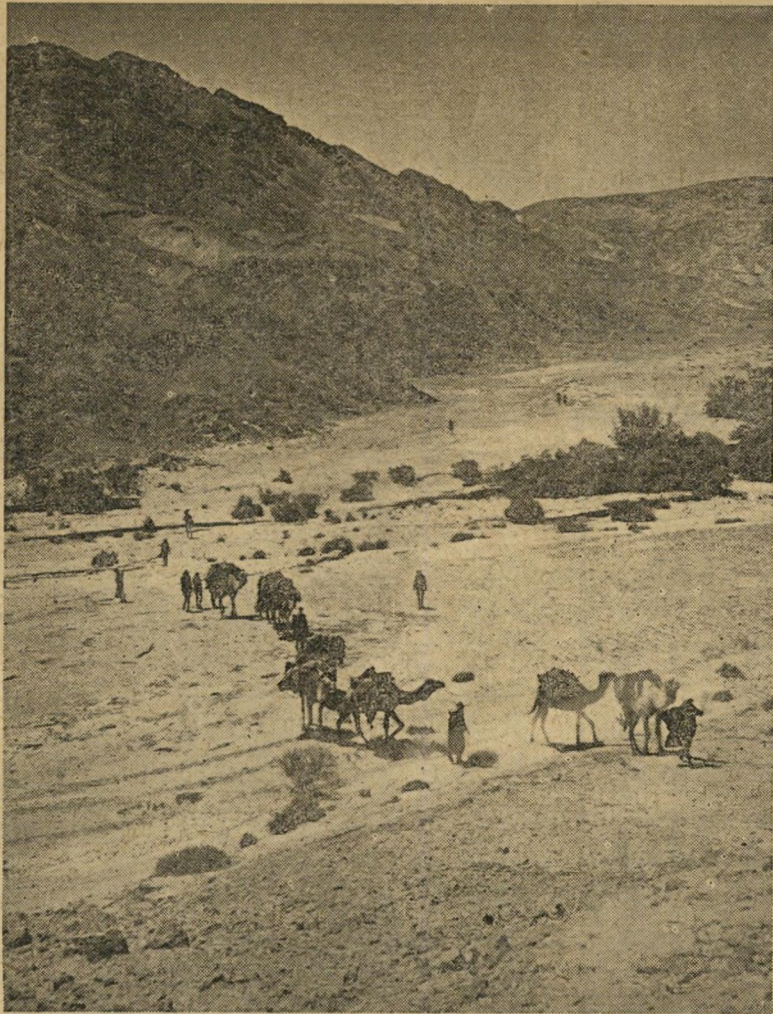
יהיה גורל הקרב כאשר יהיה: לפי תפיסה צבאית זו תשונה מדינת ישראל ושאר מדינות המרחב מטרה עיקרית להכפצה אוטומית, לנחיתות ימיות ולהשמדה יבשתית. המתנגד השתגע. האדמירל פסטלה

הוא דמות מרכזית בתכנון הצבאי האמריקאי, ותפיסתו מובילה למסקנות פוליטיות מרחיקות לכת. העיקרית: יידידות העמים השוכנים במרחב (היינו הערבים) תהיה גורם בעל חשיבות מרעית לכוחות-החזית האמי ריקאיים. יש לעשות את הכל כדי להפכו יידידות לאמריקה, למנוע חידרת השכעה סודי בייטית. על מובח זה יש להקריב את: הדי אינטרסים של האימפריה הבריטית במצרים ובסודאן, ואת האינטרסים של צרפת בסור וניסיה ומרוקו. קרבן שני: מדינת ישראל, המתקיימת על דולארים אמריקאיים.

התנגדותו המוחלטת של הפנטאגון, הבניין בעל חמש הצלעות בו שוכנים למפקדת הכורחות המוויינים גוואשינגטון, למדיניות הפרוי ציינית של אמריקה, אינה חדשה. שר הצי פורסטל היה בשעתו המתנגד החריף ביותר להכרות של שטרומן בישראל, ואי קבלת

בית עשירים - חדרים מאבק, אליהם הובי לו מדרגות וחצר מרוצפת עם בור מלא מי גשם, כאילו עוד הרחה את צמאון הדיירים. 17.00 - גם הקבוצה השנייה חזרה מ- טיולה למעיין. שתינו שם מיים קרים והת' רחצנו, הם מסמרים בהנאה. אני מקנא בהם

מדורה. הוא רק רוצה לפנות לעצמו מקום. ככל זאת קמים כמה בחורים לראות אם באמת באו הגמלים. יש סיכויים גדולים שלא יגיעו, למרות שכל העינין כבר סודר והער' ביים הסכימו לתת לנו שמונה גמלים לטיול. גם לפני יומיים חשבו המארגנים שכל העינין

עמק רחב ומוריק, המתפתל ברחבות אדירה בין צוקים חשופים...

כי גם אנחנו היינו יכולים לשתות מיים קרים בטיולנו בחורבות אילו היה לנו במה לדלות אותם מן הבור.

אחר ארוחת הערב התארגנו לשינה. בגלל הרוח החזקה הנושבת משעות הצהריים הצי טופפנו בפנים הבית החרב אשר קירותיו העבים מהווים מגן מצויין נגד הרוח והקר.

הגמלים! הגמלים!

20.00 - משך שעה קוששנו עצים למי דורה. תחילה הייתי מוכן להשבע כי אין ממה להבעיר מדורה - סביבנו מדבר שמש. אך המנוסים המעטים שבינינו צחקו לי: אאותו שית ריחני - הלענה המריחה - הדי גדל כמעט בכל מקום הנו חומר מצויין ל- תבערה. רק עתה, שכשבי על ערימת הלענה הענקית שקוששנו, יש לי שהות להרהר בודי כרון היחיד של הצמח הירוק - העשן העיר לה מן המדורה מויל מעיני. מעות בלי הרף ואני משתעל כזקן בן 70. רק העצלנות מרה תקת אותי למקומי - היא והעובדה שקשה לנו: סביב המדורה כשלמעלה משלושים איש דחוסים איש ליד רעהו. ובסופו של דבר, העשן אינו כל כך נורא. יש מצב רוח ושיי רה אדירה בוקעת מכל פה.

פתאום נפסקת השירה. חברה! צועק מישהו, הגמלים הגיעו!

זאבה, הטבח הזמני...

לא היינו יכולים לומר להם למחרת להעמיס את הגמלים או לצאת לתצפית.

יום א' - שני למסע.

02.00 - רק לא זה! רק לא זה! אני מתפלל, חצי מנומנם, ועוצר אז נשימתי בתוך שק השינה.

תק, תק, תק. זהו זה! התפילה לא עזרה. יורד גשם! קערבי המוסר את נשמתו לאי- לה אני נכנע לגורלי ומתכוין עוד יותר בתוך השק, לא מפני שחשבתי להתחמם אלא כישוט כדי להקטין ככל האפשר את שטח גופי הדי נתון לחסדי הגשם.

שק השינה שלי הוא שק פסיכולוגי בלבד. הבאתי אותו כי פשוט מחמם יותר לחשוב שאני ישן בתוך שק שינה מאשר תחת שמי כה פשוטה. כך לפחות השבתי בתל-אביב. אך למעשה אין כל הבדל - לשק חסר מכי סוה הברונט המגן על הישן בו מפני רוח וגשם - ואני קופא מקור.

אני נזכר בסיפורים של אנשים הנישת לים להרום ומתחיל לספור את טיפית הגשם הדי יורדות עלי: אחת, שתיים, שלוש, ארבע... לשוא. אני פשוט לא יכול לרמות את עצמי. עד אשר לבסוף רחמו השמים עלי: הגשם פסק - אני יכול לישון.

האם אנחנו לא גברים?

10.45 - חסרים 40 כדורי רובה! ועד שיתברר לאן נעלמו, לא נוזו מפה. התרמיל על הגב מעיק - זה למעלה מרבע שעה שאנו ערוכים בשלוש שורות, כל כיתה בי שורה, ומוכנים ליציאה. אך הכאב לא מפרעי לי - די לי להעיף מבט לתרמיל העצום הקשור על אחד הגמלים כדי שהתרמיל שאני נושא יהפוך משקל נוצה.

החיסוסים בתעלומת הכדורים נמשכים. כל מי שקיבל רובה וכדורים ירים את ידו! פוקד יוסקה, האחראי לגשק, בפעם השלישית. לי אין רובה. במקום זה תחבו לי ארגז פעולה עם מאתיים כדורים למקלע. להגנתי האישית יש לי את האקדת שהבאתי עמי.

לבסוף נמצאו הכדורים. גם הערבים מוכי גים לזון, כל אחד ליד גמל, תגור כדורים ורובה על שכמו. לפני שעתיים עוד סערה רוחם כי רצינו לתת להם רק שלושה רובים. מה אנחנו? התרעמו. האם אנחנו לא גב' רים או שאתם חושבים שמי שיתקיף אותכם לא יירה בנו?

עמוס ניצב מולנו: אנחנו יוצאים עכשיו ל- רי הוא מודיע. זאת תהיה דרך קשה וקיימת סכנה גדולה. לכן נצא במסגרת צב' אית ושמונו על משמעת חזקה. היא קובע את סודר המסע: כיתה א' תוביל. אחריה יצאו כיתה ב' והגמלים. בסוף תצעד כיתה המאסף, כיתה ג' (שלי).

כבר סודר ושהשתתפות הגמלים ודאית ובכל זאת הודיע שייך השבט שהיה צריך לספק את הגמלים ברע האחרון כי לא יוכל לע' מוד בהבטחתו ולספק לנו גמלים. שבטו, ערב אל-עזומה, הוא הסביר כהנמקה, נמצא במצב של ריב דמים עם השבטים ב, רך והוא חושש מנקמה.

או נאלצו לחפש באופן בהול מקור אחר להשגת גמלים. אך בנבג הישראלי מוגבלים מקורות אלה ביותר: ישנם שבטים בודדים בלבד, ורק הם יכולים לתת גמלים. פנו למור של הצבאי בבקשת עזרה ולבסוף יצאו לשי- בט ערב אל-תרבין עם מכתב מקצין הממשל לשייך השבט. תמורת שלוש וחצי לירות לי יום עבור כל גמל ולירה עבור מלווה ערבי הוא מוכן לספק שמונה גמלים וחמשה ערביים לעשרה ימים.

שלא כקודמו מעזומה, עמד שייך התרבין בהבטחתו. מן החשכה הגיחו דמויות אפלוח אל תוך מעגל האור של המדורה. הגמלים! הגמלים! קראו האנשים איש לרעהו. הנמ' לים כרעו ברך ורוכביהם ירדו ארצה, חיפשו להם מקום ליד האט.

ערבי עטוף עבאיה שחורה ותבוש כפיה פילס לו דרך בין הגמלים, הושיט את ידיו כמעט אל תוך האש להתחמם. חבריו הצטר- פו אליו ולידם שלוש הבחורים שבאו אתם. הבחורים סיפרו שיצאו מנחנה הש' ס עוד בשש בוקר ורכבו כמעט בלי הפסק מאז - למעלה מ-12 שעות!

מפקדי הכיתות עברו בין אנשיהם ונתנו את ההוראה: אין לבוא במגע כלשהו עם הערבים. אין לדבר בגוכחותם על שום נושא צבאי, אין לומר להם מה כיוון המסע. רק איש אחי יטפל בהם, וכל הרוצה משהו מן הערבים יפנה אליה.

אחת, שתיים, שלוש, ארבע...

מיד לאחר שהערבים הספיקו להתחמם, קמו כמה מהם ואספו מהם השיחים שנערמו ליד המדורה, הוציאו מן האש גחלים בוערים והדליקו לעצמם מדורה נכרדת, מרחק כמה מטרים ממדורתנו. בידוד זה לא נבע מיהי- רותיחה, אולם לבני מדבר אלה חוש המשמעת שיאפשר התחברות אתם. אילו נקי- בעו יחסינו אתם על בסיס חברותי ושוייון

אותות כרגלים המיוסרות...

11.15 - המסע התחיל. בשורה ארוכה מתקדמים אנשי שתי הכיתות הראשונות, חר צים את הדרך בכיוון מזרחה; אחריהם צו- עדים הגמלים בצעדיהם המתנדנדים. אנחנו נותנים להם להתקדם מעט ויוצאים לדרך.

עוברים את רצועת הדרך הצרה ונכנסים לואדי. מכאן ואילך אין שום קשר עם העולם החיצוני. יש לנו אוכל, יש לנו מיים, יש לנו נשק ויש לנו מצב-רוח וכוונות. דרוש לנו רק מזל - הרבה מזל - לגמור את הטיול לפני שתוכנן ולהגיע לסופו כפי ש- יצאנו: כשי בחורות 28- בחורים. 12.00 - הגשם פסק. מבין העננים הדי